

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: 53C/27/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123364542
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Roštárová
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2024:6123364542.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV v konaní pred sudkyňou JUDr. Alenou Roštárovou, v právnej veci žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., so sídlom Tolstého 1201/20, Žilina, IČO : 50 496 166, zast.: ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., Tolstého 1201/20, Žilina proti žalovanému: Wüstenrot poisťovňa, a.s., so sídlom Digital Park I, Einsteinova 21, Bratislava, IČO:31 383 408, zast.: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., Štefánikova 8, Bratislava, o zaplatenie 388,44 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 388,44 eur spolu s úrokom z omeškania 8,% ročne, zo sumy 388,44 eur od 24.02.2023 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- Žalobcovi proti žalovanému p r i z n á v a n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica podľa zákona č. 307/2016 Z. z. zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o upomínacom konaní“) a postúpenou tunajšiemu súdu dňa 07.09.2023, domáhal vydania platobného rozkazu, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť celkom sumu 388,44 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 388,44 eur od 24.02.2023 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 31.10.2022 došlo v Starej Ľubovni k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle, ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bol E. F., (ďalej len „poškodený“). K vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovaného. Poškodený nechal poškodené motorové vozidlo za účelom vykonania jeho opravy odviezť do autoservisu, na čo bezprostredne nadviazovalo uzavretie Zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. XXX/XXXX zo dňa 03.11.2022, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo. Nájom náhradného vozidla trval od 03.11.2022 do 08.12.2022 po dobu zotrvania poškodeného vozidla v autoservise, až do dokončenia opravy a doručenia krycieho listu poisťovňou, po ktorú nemohol poškodený s motorovým vozidlom nijakým spôsobom pre vznik škody na ňom disponovať. Po dobu trvania nájmu nemal poškodený k dispozícii iné motorové vozidlo a nájom náhradného motorového vozidla bol pre neho nevyhnutný. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. XXXXXXXX splatnú dňa 23.12.2022 na sumu 1577,86 eur s DPH za 36 dní, t.j. dobu užívania náhradného vozidla. Vo fakturovanej sume bol zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla. Fakturovaná suma predstavovala náklady na nájom náhradného vozidla, za ktorých náhradu nesie zodpovednosť poistenec žalovaného. Poškodený odplatne postúpil svoju budúcu pohľadávku voči žalovanému titulom jeho nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov na nájom náhradného vozidla na žalobcu. Započítaním pohľadávky poškodeného na zaplatenie odplaty za postúpenie pohľadávky s pohľadávkou žalobcu voči poškodenému vyplývajúcou z vyššie uvedenej faktúry v zmysle bodu 5. Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 08.12.2022 vznikla voči žalovanému pohľadávka vo výške 1577,86 eur s DPH,

ktorej postúpenie poškodený oznámil žalovanému. Žalobca vyzval žalovaného na náhradu nákladov účelne vynaložených na nájom náhradného vozidla, ktorá pohľadávka mu bola postúpená. Žalovaný dňa 31.01.2023 poskytol žalobcovi poistné plnenie iba vo výške 1189,42 eur, postupoval v rozpore so svojimi zákonnými povinnosťami a poistné plnenie krátil nedôvodne a na základe svojvoľných výpočtov. Vzhľadom k tomu, že žalovaný neposkytol žalobcovi poistné plnenie v rozsahu zodpovedajúcom pohľadávke žalobcu titulom náhrady škody vo forme účelne vynaložených nákladov na náhradné vozidlo používané poškodeným po dobu nemožnosti užívania poškodeného motorového vozidla v dôsledku škodovej udalosti zapríčinennej poistencom žalovaného, je žalobca aktívne vecne legitimovaný na podanie tohto návrhu na vydanie platobného rozkazu na zaplatenie dlžnej sumy predstavujúcej rozdiel medzi nákladmi na nájom náhradného vozidla vyplývajúcimi z vyššie uvedenej faktúry a poskytnutým poistným plnením zo strany žalovaného. Uviedol, že žalovaný dostal do omeškania s poskytnutím poistného plnenia žalobcovi ako postupníkovi v celosti, ktoré bol povinný poskytnúť žalobcovi najneskôr do 23.02.2023 podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP. Žalovaný skončil šetrenie poistnej udalosti dňa 08.02.2023 podľa oznámenia o poskytnutí poistného plnenia. Žiadal žalovaného zaviazat' na zaplatenie istiny vo výške 388,44 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne od 24.02.2023 do zaplatenia v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. Ďalej uviedol, že aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu v obdobných súdnych sporoch ustálila súdna prax, v zmysle ktorej zmluva o postúpení pohľadávky predstavuje to, že došlo k úhrade faktúry a zároveň k postúpeniu pohľadávky. Zákonný nárok na náhradu nákladov účelne vynaložených na prenájom náhradného vozidla voči žalovanému tak zostáva zachovaný, zmenila sa len osoba oprávnená domáhať sa uspokojenia predmetnej pohľadávky. Dlžníkom v tomto prípade je práve žalovaný, nakoľko v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k úhrade faktúry a teda aj k vzniku škody. (napr. rozsudok KS v Žiline zo dňa 27.03.2020, sp. zn. 8Co/24/2020-133, uznesenie KS v Bratislave zo dňa 17.01.2018, sp. zn. 3Cob/220/2017, rozsudok KS v Žiline zo dňa 25.07.2019, sp. zn. 14Cob/55/2019, rozsudok KS v Žiline zo dňa 25.09.2019 sp. zn. 13Cob/49/2019 a rozsudok KS v Žiline zo dňa 30.05.2019, sp. zn. 9Co/300/2018). K postupovanej pohľadávke žalobca uviedol, že poškodený sa dostal do situácie, keď bol nútený si prenajať náhradné motorové vozidlo za jeho poškodené vozidlo v dôsledku poistnej udalosti zavinenej poistencom žalovaného, a teda tento stav nebol výsledkom jeho dobrovoľného rozhodnutia. Ujma poškodeného spočívala v tom, že poškodený vynaložil náklady za nájom náhradného vozidla, k zapožičaniu ktorého bol poškodený donútený práve vzniknutou poistnou udalosťou, ktorú nespôsobil a uplatňovaná náhrada nákladov za používanie náhradného motorového vozidla len reparuje poškodenému stav, keď nemohol z titulu poistnej udalosti svoje motorové vozidlo používať. Od poškodeného nemožno spravodlivo očakávať, že po dobu, po ktorú sa jeho poškodené vozidlo nachádza v autoservise, zmení svoj životný štýl v tom smere, že namiesto auta začne cestovať pešo, bicyklom alebo prostriedkami hromadnej dopravy a preto mu nemožno vytknúť, že si od žalobcu prenajal náhradné vozidlo. Užívanie prenajatého náhradného vozidla počas celej fakturovanej doby bolo v priamej príčinnej súvislosti s predmetnou poistnou udalosťou. Jediným zásadným kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti dĺžky prenájmu náhradného motorového vozidla je doručenie oznámenia o ukončení likvidácie poistnej udalosti a poukaz finančných prostriedkov, ak na ne vzniká nárok, oprávnenému (napr. rozhodnutie KS v Bratislave, sp. zn. 1Cob/85/2015). Dojednané nájomné, vrátane poplatku za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla, ako dôvodí i súdna prax, predstavujú skutočnú škodu, právo na náhradu ktorej bolo platne postúpené na žalobcu (napr. rozsudok KS Žilina zo dňa 22.11.2017, sp. zn. 13Cob/110/2017, rozsudok KS v Žiline zo dňa 24.09.2019, sp. zn. 11Co/187/2019); boli poškodeným nutne a účelne vynaložené, keďže boli vynaložené v súvislosti s tým, že poškodený fakticky nemohol užívať vlastné motorové vozidlo počas toho, ako sa nachádzalo v autoservise. Poškodený si prenajal porovnateľné vozidlo s poškodeným motorovým vozidlom nemajúc v zmysle súdnej praxe povinnosť vyhľadávať najvýhodnejšiu ponuku (napr. rozsudok OS Bratislava I zo dňa 06.06.2017, sp. zn. 27Cb/39/2012, rozhodnutie KS v Bratislave zo dňa 05.05.2015, sp. zn. 2Cob/134/2014, rozhodnutie KS v Žiline zo dňa 12.12.2018, sp. zn. 13Cob/116/2018). Ohľadom nároku žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania poukázal na právny názor a závery ÚS SR vyslovené v Náleze ÚS SR SR zo dňa 14.10.2021, sp. zn. III. ÚS 309/2020-33, ktorým bol zrušený Rozsudok NS SR zo dňa 22.11.2018, sp. zn. 3 Cdo 145/2017. Ústavný súd SR sa v odôvodnení predmetného nálezu zaoberal otázkou povinnosti poisťovne zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu, konkrétne podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP. Právny názor dovolacieho súdu o tom, že povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká až dorúčením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody a že žalovaný by sa do omeškania mohol dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti uloženej mu právoplatným rozhodnutím zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody, vyhodnotil Ústavný súd SR ako neakceptovateľný. Tým zároveň zaujal zjednocujúce stanovisko vo vzťahu k výkladu ustanovení

§ 11 ods. 6, 7 a 8 zákona o PZP v spojení s legislatívou Európskej únie. Rovnakým spôsobom rozhodol Ústavný súd SR nálezmi vo veciach sp. zn. III.ÚS 214/2020 a III. ÚS 215/2020.

3. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 27.07.2023 platobný rozkaz, sp. zn. 4Up/1237/2023, ktorým uložil žalovanému povinnosť uhradiť žalobcovi 388,44 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 388,44 eur od 24.02.2023 do zaplatenia a náhradu trov konania, alebo v tej istej lehote podať odpor. Nakoľko žalovaný podal včas vecne odôvodnený odpor, došlo k zrušeniu platobného rozkazu a vec bola postúpená tunajšiemu súdu.

4. Žalovaný v odpore uviedol, že žalobca si uplatnil u žalovaného nárok na refundáciu nájomného za prenájom náhradného motorového vozidla zn. U. M.-Z., EČV: ZA-XXXJV v trvaní od 3.11.2022 do 8.12.2022 vo výške 1.577,86 eur s DPH (nájomné vo výške 43,- eur/ deň x 36 dní + poplatok za pristavenie vozidla vo výške 30 eur), a to z povinného zmluvného poistenia za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla škodcu (poisteného u žalovaného). Žalovaný uznal opodstatnenosť nároku na náhradu nájomného vo výške 1.189,42 eur (nájomné vo výške 37,20 eur / deň x 35 dní, ponížené o 112,44 eur / náklady, ktoré by vznikli poškodenému používaním vlastného vozidla), ktoré poškodenému aj uhradil. Zvyšok vo výške 388,44 eur (domnelá pohľadávka uplatnená v tomto konaní) žalovaný neakceptoval, a to z nasledujúcich dôvodov: pokiaľ ide o dennú sadzbu nájomného uviedol, že podľa § 4 ods. 2 písm. b) ZoPZP, poškodený nemá nárok na náhradu akýchkoľvek vynaložených výdavkov za prenájom náhradného motorového vozidla, ktoré mu vznikli v súvislosti s poistnou udalosťou, ale iba tých, ktoré sú odôvodnené a účelné. Výška skutočnej škody je teda limitovaná nutnosťou a účelnosťou vynaložených nákladov za prenájom náhradného motorového vozidla (uznesenie NS SR sp. zn. 3 MCdo 3/2015). Pri ustálení účelnosti nákladov na požičanie náhradného vozidla je potrebné vychádzať z primeranosti ceny za nájom náhradného vozidla (s prihliadnutím na kategóriu vozidla). Žalovaný preto postupoval správne, keď žalobcovi poskytol poistné plnenie pri stanovení dennej sadzby nájomného vo výške 37,20 eur a to na základe náhodne vybraných cenníkov autopožičovní v danej lokalite a v rozhodnom čase. Žalovaným určená priemerná sadzba denného nájomného bola stanovená s prihliadnutím na denné sadzby nájomného za požičanie rovnakého vozidla ako poškodený automobil (Peugeot 3008): FranceTech 38,40 eur s DPH, Marco Car 36,-eur s DPH, priemer: 37,20 eur s DPH. Žalobcom uplatnená cena nájmu náhradného vozidla 43 eur prevyšuje priemerné ceny iných požičovní za nájom totožného vozidla poškodenému vozidlu. Z uvedeného je zrejmé, že škoda spočívajúca v nepriznanom rozdieli medzi fakturovanou sadzbou a primeranou sadzbou nájomného za vozidlo porovnateľnej kategórie, bola odôvodnene vyhodnotená ako škoda, ktorá nemá príčinnú súvislosť s poistnou udalosťou. Poukázal na uznesenie NS SR sp. zn. 3 MCdo 3/2015: „Rozsah náhrady, ku ktorej je zodpovedná osoba povinná, je obmedzený hľadiskom účelnosti. Preto pri určení skutočnej škody, je treba ju stanoviť vzhľadom na obvyklé ceny prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase. Výška tejto náhrady nie je totiž daná čiastkou skutočne vyplatenou (napríklad dohodnutou s osobou poskytujúcou náhradné vozidlo) v akejkoľvek výške, ale vo výške čiastky účelne vynaloženej.“ K dĺžke oprávnenej doby nájmu uviedol, že nájomné za náhradné motorové vozidlo za deň 8.12.2022 nemožno považovať za skutočnú škodu, ktorá by vznikla v súvislosti s dopravnou nehodou špecifikovanou v žalobe. Faktúra za opravu poškodeného vozidla č. XXXXXXXX bola opravcom TORNO, s.r.o. vystavená dňa 7.12.2022, ak autoservis vystavil faktúru dňa 7.12.2022 (čo nie je sporné), je zrejmé, že bola v totožný deň dodaná aj služba spočívajúca v oprave poškodeného vozidla poškodeného. Nie je podstatné, kedy si poškodený prevzal svoje vozidlo z autoservisu. Naopak, dôležité je posudzovať objektívne kritériá, tzn. kedy najskôr bol poškodený oprávnený vyzdvihnúť si svoje vozidlo z autoservisu. Týmto dňom je deň dodania služby spočívajúcej v ukončení opráv poškodeného vozidla. Dôvod na trvanie prenájmu náhradného motorového vozidla po ukončení opráv poškodeného motorového vozidla nebol daný a prenájom náhradného vozidla za deň 8.12.2022 nebol nevyhnutný a opodstatnený. Na uvedenom závere nič nemení ani to, že vozidlo bolo v servise do údajného doručenia krycieho listu zo strany poisťovne. Poukázal na rozhodnutia KS v Bratislave zo dňa 27.4.2023 sp. zn. 1Cob/71/2021 a zo dňa 30.4.2020 sp. zn. 4Cob/78/2019 a okresného súdu. Pokiaľ ide o náklady, ktoré by poškodenému vznikli používaním vlastného vozidla, uviedol, že žalovanému nemožno priznať náklady, ktoré by poškodenému vznikli prevádzkou vlastného motorového vozidla. Žalovaný preto legitímne krátil z poistného plnenia náklady vo výške 112,44 eur, ktoré by poškodenému vznikli používaním vlastného motorového vozidla. K uvedenej sume dospel žalovaný na základe výpočtu, vychádzajúceho z objektívnych kritérií, a to zo všeobecnej hodnoty poškodeného vozidla v čase zapožičania náhradného motorového vozidla (3.11.2022), s prihliadnutím na počet najazdených kilometrov poškodeného vozidla a počet mesiacov, v ktorých bolo poškodené vozidlo v prevádzke do 3.11.2022 - takto určená všeobecná hodnota predstavuje sumu 5.774,91 eur (175.975,- Sk) a je označená ako THS1; a z všeobecnej hodnoty vozidla vychádzajúc z toho, že by nedošlo k

jeho poškodeniu pri poistnej udalosti a zároveň by bolo poškodeným naďalej používané. Tu žalovaný vychádza z priemeru najazdených kilometrov za rok, s prihliadnutím na počet mesiacov, počas ktorých by bolo motorové vozidlo v prevádzke od jeho výroby a počet doposiaľ predpokladaných najazdených kilometrov, ak by nedošlo k poškodeniu vozidla. Tieto hodnoty sú stanovené ku dňu 7.12.2022, t.j. ku koncu oprávneného nájmu náhradného vozidla (v trvaní 35 dní). Takto určená všeobecná hodnota predstavuje sumu 5.681,77 eur (171.169,- Sk) a je označená ako THS2. Zo zmluvy o nájme č. XXX/XXXX zo dňa 3.11.2022 vyplýva, že poškodený najazdil náhradným motorovým vozidlom 1985 km (7803 km / stav pri odovzdaní náhradného motorového vozidla - 5818 km / stav pri prebratí náhradného motorového vozidla). Poškodený mal prenajaté náhradné motorové vozidlo 36 dní, čo predstavuje v priemere najazdených 55,14 km denne. Žalovaný však uznal opodstatnenosť prenájmu v trvaní 35 dní, čo v prepočte znamená, že poškodený by prešiel za 35 dní celkovo 1929,9 km, pri dennom priemere 55,14 km / deň. Žalovaný zároveň proklientsky vychádzal z toho, že prevádzkové náklady motorového vozidla poškodeného by predstavovali 0,01 eur za prejazdený km. Keďže žalovaný akceptoval za oprávnený nájom v trvaní 35 dní, náklady určil ako súčin oprávnenej doby nájmu, denného priemerného počtu najazdených km a prevádzkových nákladov (35 dní x 55,14 km x 0,01 eur prevádzkové náklady). Túto sumu vo výške 19,30 EUR prirátal k sume 93,14 eur (predstavujúcej rozdiel medzi THS1 a THS2, a teda pokles všeobecnej hodnoty motorového vozidla pri jeho bežnom užívaní). Súčet uvedených súm vo výške 112,44 eur tak predstavuje náklady, ktoré by vznikli poškodenému používaním vlastného vozidla, ak by nedošlo k jeho poškodeniu pri poistnej udalosti. V tejto súvislosti poukazujeme na stanovisku zo dňa 20.2.2023, v ktorom NBS k otázke nákladov na náhradné vozidlo konštatovala: „Poisťovňa podľa nášho názoru správne od faktúry za prenájom vozidla odpočítala priemerné prevádzkové náklady (okrem pohonných hmôt), ktoré by ste vynaložili aj v prípade, ak by ste používali vlastné vozidlo. Tvorené sú nákladmi na údržbu a nákladmi na prevádzku vozidla. Poisťovňa ich počítala ako zmenu stavu technickej životnosti vozidla za dobu prenájmu vozidla (v akej výške by ste opotrebovali vlastné vozidlo - rozdiel technických hodnôt za počet dní prenájmu) a zohľadnila opotrebenie bežne vymieňaných prevádzkových kvapalín motorového vozidla za rovnaký čas, ako bolo využívané prenajaté vozidlo. (...) Podľa nášho názoru bol postup poisťovne, kedy odpočíta od ceny prenájmu motorového vozidla náklady, ktoré by Vám vznikli v prípade, ak by ste rovnaký počet kilometrov používali vlastné vozidlo, správny.“ Pokiaľ ide o poplatok za pristavenie vozidla uviedol, že žalovaný nie je povinný nahradiť náklady, ktoré nemajú bezprostredný súvis s poistnou udalosťou. Poplatok za pristavenie vozidla nemožno považovať za súčasť skutočnej škody, ktorá by mala byť hradená z povinného zmluvného poistenia. Pokiaľ ide o uplatnený úrok z omeškania uviedol, že žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody za prenájom náhradného motorového vozidla listom zo dňa 8.12.2022. Žalovaný listom zo dňa 8.2.2023 splnil podmienku, ktorá v zmysle § 11 ods. 8 ZoPZP vylučuje nárok na uplatnenie úrokov z omeškania. Keďže žalovaný oznamovaciu povinnosť splnil v normatívnej lehote, nie je podľa § 11 ods. 8 ZoPZP povinný žalobcovi uhradiť úroky z omeškania. Eventuálny nárok na úroky z omeškania by mohol žalobcovi vzniknúť až vtedy, ak by žalovaný neplnil poistné plnenie po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody v zmysle § 11 ods. 7 ZoPZP. Poukázal na rozhodnutie ÚS SR zo dňa 28.9.2017 sp. zn. III. ÚS 596/2017 (ods. 31). Žalovaný preto namieta aj uplatnenie úrokov z omeškania, ktoré je v celom rozsahu nedôvodné. Žiadal žalobu zamietnuť.

5. Žalobca k odporu žalovaného v písomnom vyjadrení uviedol, že ho považuje za nedôvodný a neopodstatnený. Obrana žalovaného uplatnená v odpore nemá oporu v skutkovom, ani právnom stave, a je produkovaná len v úmysle vyhnúť sa a oddialiť plnenie splatnej pohľadávky. Žalovaný opakovane uplatňuje rovnaké prostriedky procesnej obrany vo viacerých súdnych sporoch vedených na rovnakom alebo obdobnom skutkovom základe. Predmetné prostriedky procesnej obrany však možno považovať za neúčinné alebo nedôvodné, čo vedie k záveru o danosti a preukázanosti žalobcom uplatneného nároku, o čom svedčia súdne rozhodnutia okresných i krajských súdov v stovkách skutkovo rovnakých alebo obdobných sporov iniciovaných proti žalovanému a ďalším poisťovníam. Žalovaný v podanom odpore uplatnený nárok žalobcu popiera z dôvodu, že nájom náhradného motorového vozidla za deň 08.12.2022 podľa jeho názoru nemožno považovať za skutočnú škodu vzniknutú v súvislosti s poistnou udalosťou špecifikovanou v žalobe, a to s poukazom na dátum vyhotovenia faktúry za opravu poškodeného vozidla dňa 07.12.2022. Pre posúdenie nutnosti a účelnosti prenájmu náhradného vozidla je podľa nášho názoru rozhodujúce, že v dôsledku škodovej udalosti zavinenej klientom žalovaného nemohol poškodený používať svoje motorové vozidlo a na dobu jeho opravy si musel zapožičať náhradné vozidlo. Zároveň pri posudzovaní nutnosti a účelnosti nákladov vzniknutých z titulu nájmu náhradného vozidla je potrebné vychádzať z celkovej doby, počas ktorej bolo vozidlo poškodeného z dôvodu jeho opravy v autoservise, a tiež zo skúmania reálnej možnosti poškodeného užívať svoje motorové vozidlo. Poukazuje na skutočnosť, že poškodený prišiel o možnosť využívať

svoje vlastné motorové vozidlo nie vlastným zavinením, ale zavinením klienta žalovaného. Náhradné motorové vozidlo využíval poškodený na ten istý účel ako svoje vlastné vozidlo, nie je preto možné od poškodeného spravodlivo požadovať, aby pre protiprávne konanie inej osoby bol obmedzený v užívaní svojho vlastníctva a aby upustil od svojho zaužívaného spôsobu fungovania. Žalovaný vôbec neberie do úvahy reálnu dobu, počas ktorej bol poškodený v dôsledku ním nezavineného konania vylúčený z užívania svojho vozidla. Predmetné krátenie poisťného plnenia odôvodnené vlastným určením doby trvania nájmu predstavuje neoprávnené a svojvoľné konanie žalovaného a takýto postup nemožno akceptovať. Poukázal na rozhodnutia KS v Žiline sp. zn.: 13Cob/116/2018 a , sp. zn. 14Cob/55/2019. Žalovaný spolu s odporom predložil faktúru vystavenú autoservisom TORNO, s.r.o. zo dňa 07.12.2022. Z predloženej faktúry za opravu vozidla síce vyplýva doba skončenia prác na vozidle dňa 07.12.2022, avšak vzhľadom na odplatný charakter tohto záväzkového vzťahu je oprava v širšom slova zmysle ukončená až poskytnutím plnenia druhej zmluvnej strany, v danom prípade z titulu náhrady škody žalovaným. Dĺžka prenájmu náhradného vozidla v predmetnej veci tak bola v priamej úmere s promptnosťou šetrenia poisťnej udalosti a vydaním krycieho listu zo strany žalovaného. Až poskytnutím peňažného plnenia, ktoré zo sféry vplyvu poisťovne prejde do sféry vplyvu poškodeného, resp. autoservisu je škoda na poškodenom vozidle reparovaná, pretože samotným vystavením faktúry za opravu poškodeného vozidla poškodený ešte nemá okamžitú možnosť vrátiť náhradné vozidlo. Po pripísaní plnenia na účet autoservisu, tento informoval poškodeného o možnosti prevzatia opraveného vozidla a až potom bola reparovaná možnosť užívania predmetu vlastníctva. Na základe mailového oznámenia žalovaného autoservisu o odoslaní platby vyplýva dátum odoslania platby za opravu poškodeného vozidla, a to 09.12.2022. Poškodený si vozidlo vyzdvihol bezodkladne, a to 1 deň po ukončení opravy poškodeného vozidla, resp. 1 deň pred poskytnutím plnenia za opravu poškodeného vozidla autoservisu. Uviedol, že z judikatúry vyplýva, že skutočnou škodou je vyplatené nájomné za prenajaté náhradné vozidlo, nie aritmetický priemer, prípadne individuálne výpočty zamestnanca či likvidátora žalovaného o možnej dobe trvania opravy poškodeného vozidla (rozsudok OS Bratislava I zo dňa 04.04.2013, sp. zn. 27Cb/260/2011). Poškodený v danom prípade nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť priebeh a dobu trvania opravy poškodeného vozidla, resp. jeho zotrvanie v autoservise. Bezodkladne po tom, ako bol poškodený informovaný o možnosti prevzatia opraveného vozidla, si toto aj vyzdvihol a náhradné vozidlo vrátil hneď, ako mu bolo opravené vozidlo vydané autoservisom. Argumentácia žalovaného je irelevantná, a to s poukazom na skutočnosť, že v prípade vykonávania opráv motorových vozidiel v dôsledku poisťných udalostí autoservis opravené motorové vozidlo odovzdá poškodenému po zaplatení ceny opravy poškodeného motorového vozidla, resp. poskytnutia poisťného plnenia poisťovňou alebo doručenia krycieho listu zo strany poisťovne. Poškodený žiadnym spôsobom neprispel k navýšeniu nákladov zapožičania náhradného motorového vozidla a nie je možné od neho spravodlivo požadovať, aby ako účastník škodovej udalosti, ktorú nezavinil, disponoval dostatočnou hotovosťou (finančnými prostriedkami vo výške 8.258,80 eur) na vyplatenie nákladov opravy autoservisu len za účelom, aby skrátil dobu zapožičania náhradného motorového vozidla. Náklady na prenájom náhradného motorového vozidla je nevyhnutné považovať za účelne vynaložené až do momentu reálneho odovzdania opraveného vozidla a v žiadnom prípade nie vystavením faktúry za opravu poškodeného motorového vozidla bez možnosti jeho reálneho užívania. Uviedol, že sa jedná o štandardný postup a bežnú obchodnú prax pri oprave poškodeného vozidla v prípadoch náhrady nákladov za opravu z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. V danej veci je relevantné, že poškodené vozidlo sa po celé obdobie v čase od 03.11.2022 do 08.12.2022, t.j. 36 dní, nachádzalo v autoservise, čo vyplýva z čestného prehlásenia poškodeného, ako aj z predloženého potvrdenia autoservisu TORNO, s.r.o., pričom prenájom náhradného vozidla v tomto období bol pre poškodeného nevyhnutným dôsledkom škodovej udalosti, ktorú nezapríčinil a nemohol predvídať vznik nákladov spojených s touto škodovou udalosťou, na ktorých pokrytie bol oprávnený a nútený použiť až plnenie poskytnuté zo strany žalovaného. Žalovaný súčasne rozporuje uplatnený nárok žalobcu s poukazom na výšku denného nájomného, nakoľko cena za prenájom náhradného vozidla v sume 43eur/deň je podľa jeho názoru neprímerane vysoká. Za adekvátnu a primeranú žalovaný považuje cenu denného nájmu vo výške 37,20 eur s DPH, pričom poukazuje na cenníky iných požičovní motorových vozidiel, od ktorých odvodzuje primeranosť ním určenej ceny nájmu. Ak sa žalovaný odvoláva na obvyklé ceny prenájmu obdobných motorových vozidiel v danom mieste a čase, tento účelovo skúmal vzorku trhu s čo najnižšou výškou denného nájomného, ktorá by svedčila jeho tvrdeniam. Uviedol, že prieskum trhu prostredníctvom internetu nemožno považovať v celom rozsahu za relevantné východisko pri určovaní účelnej ceny za prenájom náhradného vozidla, nakoľko z cenníkov autopožičovní nie je zrejmé, čo všetko je zahrnuté v uvádzanej cene a či je uvádzaná cena finálna. Pokiaľ teda žalovaný sám stanovil ako primeranú výšku

denného nájomného práve sumu 37,20 eur, takýto postup považuje za svojvoľný a neopodstatnený. Poukázal na to, že výška denného nájmu sa odvíja okrem iného aj od výbavy, konkrétneho modelu a značky motorového vozidla, s prihliadnutím na typ a kategóriu poškodeného motorového vozidla. Žalovaný na podporu svojich tvrdení predložil 2 cenové ponuky, prvú z autopožičovne Francetech, ktorá pôsobí v Bratislave, Nitre a Košiciach a druhú z autopožičovne Marcocar, ktorá pôsobí v Košiciach, preto sú pre tento prípad bezpredmetné, nakoľko nezohľadňujú cenu za obdobné motorové vozidlo v danom regióne. Za účelom preukázania jeho tvrdenia predložil prehľad cien denného nájmu porovnateľných vozidiel v regióne v danom čase - napr. vozidlo Mitsubishi ASX vo výške od 47,- eur s DPH (požičovňa Prenajmi si ma - pobočka Stará Ľubovňa). Z cenníka spoločnosti SetCar sk, a.s., vyplýva sadzba denného nájomného za porovnateľné motorové vozidlo, t.j. bežné SUV vo výške 80,- eur. Vzhľadom na uvedené má za to, žalobcom účtovaná výška denného nájomného v sume 43 eur je cenou primeranou, obvyklou a teda uplatnený nárok žalobcu nijako neprekračuje výšku obvyklej ceny prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase za porovnateľné osobné motorové vozidlo. Žalovaný pri určovaní ceny prenájmu vychádza tiež z ceny stanovenej jednotlivými prenajímateľmi v závislosti od dĺžky prenájmu, čo však vzhľadom na skutkové okolnosti tohto prípadu nemožno považovať za správny postup. Cenníky bežných autopožičovní sa odvíjajú od počtu dní prenájmu, nakoľko zvyčajne nájomca vie uviesť na ako dlho si chce vozidlo prenajať, požičovne podľa toho upravujú a korigujú svoje podnikateľské aktivity. Žalobca však nie je klasickou autopožičovňou, fakturuje si skutočnú dobu prenájmu, a to tak, že cena za každý deň je rovnaká ako za prvý deň nájmu, pretože poškodený ani požičovňa nevedia vopred stanoviť dĺžku trvania opravy. Žalovaný teda pri likvidácii berie do úvahy najmä dĺžku nájmu, čo pri tejto spätnej kalkulácii je možné, avšak v čase uzavretia nájomnej zmluvy žalobca s poškodeným sú v pozícii, kedy dobu prenájmu nevedia určiť presným časovým ohraničením a doba nájmu sa tak odvíja od skutočnosti - vykonania opravy poškodeného vozidla a vydania krycieho listu poisťovateľom resp. poskytnutia poistného plnenia za opravu. S poukazom na tento atribút (doba nájmu) tak nevedia upraviť výšku denného nájomného. Keby si aj poškodený prenajal vozidlo v konkurenčnej autopožičovni, pri oprave dlhšej ako napr. tri dni, by pravdepodobne musel uzatvoriť viacero na seba nadväzujúcich nájomných zmlúv (s neznižovanou výškou denného nájomného) alebo zväziť riziko, prenajať si náhradné vozidlo na dobu odhadovanej opravy (danú servisom), ktorá však nemusí zodpovedať reálnej dobe opravy - kedy denné nájomné by bolo síce v nižšej výške, ale ak by oprava poškodeného vozidla skončila skôr ako dohodnutá doba nájmu, poškodený by pravdepodobne stratil výhodu nižšieho nájomného, prípadne by náklady na nájom presahujúci dobu opravy motorového vozidla musel znášať sám. Uviedol, že z judikatúry vyplýva, že poškodený nemá nijakú právnu povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode hľadať najlacnejšiu požičovňu alebo podrobne skúmať a porovnávať iné poistné podmienky, ktorými sa riadi požičiavanie automobilov u jednotlivých poisťovní. Skutočnou škodou je nájomné za prenajaté porovnateľné motorové vozidlo, nie aritmetický priemer, resp. individuálne výpočty poisťovní o možnej (predpokladanej) výške nájomného v náhodne vybranom okruhu požičovní prostredníctvom internetu. Poukázal na rozhodnutia OSB Bratislava I zo dňa 06.06.2017, sp. zn. 27Cb/39/2012 a KS v Bratislave zo dňa 05.05.2015, sp. zn. 2Cob/134/2014). Čo sa týka poplatku vo výške 30 eur, tento je všeobecne paušalizovaný ako jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla, teda ide o náklady spojené s prenájomom náhradného vozidla. Dojednanie poplatku bolo priamo súčasťou zmluvy o nájme, okrem toho je poplatok žalobcom účtovaný v rámci každého prenájmu a ak si poškodený prenajme vozidlo od žalobcu, musí vynaložiť náklady aj v tomto rozsahu, z čoho vyplýva, že poplatok tvorí súčasť skutočnej škody. Predmetné krátenie poplatku pritom nebolo žalovaným podporené nijakým dôkazom ani argumentáciou. Predmetný poplatok predstavuje náklady, ktoré nepochybne vznikli v priamej príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou, v dôsledku ktorej vznikla škoda na vozidle, ktoré bolo predmetom opravy a nebyť tejto poistnej udalosti ku vzniku týchto nákladov by vôbec nedošlo. Vo vzťahu k vyhodnoteniu účelnosti a nutnosti vynaloženia týchto nákladov poukazuje na závery vyplývajúce z rozsudku KS Žilina sp. zn. 13Cob/110/2017 zo dňa 22.11.2017. K odpočtu tzv. prevádzkových nákladov žalovaný uviedol, že s ním nesúhlasí. Náhrada nákladov spojených s nájmom motorového vozidla je podľa žalobcu súčasťou skutočnej škody, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou ako škodovou udalosťou. Súčasťou skutočnej škody sú taktiež náklady spojené s odstraňovaním resp. zmiernením škodových dôsledkov na strane poškodeného. Pokiaľ ide o príčinnú súvislosť, skutočná škoda bola spôsobená porušením pravidiel cestnej premávky, čím došlo k poškodeniu vozidla právneho predchodcu žalobcu. Keby nedošlo k porušeniu pravidiel cestnej premávky, nedošlo by k nehode, a teda by nebolo nutné prenajať náhradné vozidlo a vynaložiť náklady v celkovej výške 1.577,86 eur. Preto považuje uvedené krátenie poistného plnenia za neoprávnené. Vo vzťahu k uvedenému okrem toho poukazuje na závery vyplývajúce z rozsudku NS SR sp.zn. 2Obdo/48/2012 z 28.3.2013. Ohľadom uplatneného nároku žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania žalobca poukázal na závery ÚS SR

vysslovené v náleze Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 309/2020-33 zo dňa 14.10.2021, ktorým bol zrušený rozsudok NS SR sp. zn. 3 Cdo 145/2017 zo dňa 22.11.2018. V odôvodnení predmetného nálezu sa Ústavný súd SR zaoberal otázkou povinnosti poisťovne zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu, konkrétne § 11 ods. 8 zákona o PZP. Ústavný súd SR zároveň poukázal na obsah Smernice Európskeho parlamentu a rady č. 2009/103/ES o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a o kontrole, ktorú dovolací súd nezohľadnil a pri výklade ustanovení zákona o PZP nepostupoval v súlade s právom Európskej únie. V dôsledku uvedeného dospel k záveru, že právny názor NS SR je postavený na zjavnej chybe v právnom posúdení. Tým zároveň zaujal zjednocujúce stanovisko vo vzťahu k výkladu ustanovení § 11 ods. 6, 7 a 8 zákona o PZP v spojení s legislatívou Európskej únie. Rovnakým spôsobom rozhodol ÚSSR nálezmi vo veciach sp. zn. III. ÚS 214/2020 a III. ÚS 215/2020. Najvyšší súd SR sa v zmysle prijatých rozhodnutí Ústavného súdu SR odklonil od doterajšej rozhodovacej praxe, vzhľadom k čomu je nárok žalobcu v časti uplatneného príslušenstva nesporný. Poukázal aj na uznesenia NS SR sp. zn. 3Obdo/27/2021 zo dňa 23.02.2022 a sp. zn. 1Cdo/225/2021 zo dňa 27.04.2022. Vzhľadom k uvedenému je potrebné rozlišovať okamih, kedy sa poisťovateľ dostal do omeškania s plnením poistného plnenia podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP od okamihu, keď sa poisťovateľ dostal do omeškania v zmysle § 11 ods. 8 zákona o PZP, ktoré majú zabezpečiť, aby poisťovňa nezostala nečinná. Na základe uvedených skutočností má za to, že do omeškania s plnením poistného plnenia v prípade, ak poisťovňa predmetné plnenie neoprávnene kráti alebo ho vôbec neprizná, sa možno dostať už po uplynutí 15 dní od rozhodnutia poisťovne o likvidácii poistnej udalosti. Moment, kedy sa poisťovňa dostala do omeškania, je nezávislý od rozhodnutia súdu na rozdiel od určenia oprávnenosti žalovanej výšky istiny a žalovanej výšky úrokov z omeškania, kde súd buď prizná alebo neprizná žalobcom uplatnenú sumu. V prípade určenia začiatku omeškania tak súd len deklaruje už existujúci stav, nakoľko pohľadávka na náhradu zvyšných vynaložených nákladov tu existovala už pri rozhodnutí poisťovne o poskytnutí kráteného poistného plnenia. Súd súčasne stanoví vo svojom rozhodnutí dodatočnú lehotu na doplatenie priznaného poistného plnenia. Žalobca je teda toho názoru, že mu vznikol nárok na uplatnený úrok z omeškania v zmysle § 11 ods. 8 zákona o PZP. Žiadal žalobe vyhovieť.

6. Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 27.11.2023 uviedol, že v celom rozsahu zotrváva na svojej argumentácii v odpore, a nárok žalobcu naďalej považuje za nedôvodný a nepreukázaný. Zopakoval, že poškodený nemá z poistenia zodpovednosti nárok na náhradu akýchkoľvek vynaložených nákladov, ktoré vznikli v dôsledku poistnej udalosti. Pri nároku na náhradu za prenájom motorového vozidla je totiž nevyhnutné skúmať ich nutnosť a účelnosť. Výška skutočnej škody, ktorá spočíva vo vynaložení nákladov za prenájom náhradného motorového vozidla, je preto limitovaná nutnosťou a účelnosťou vynaložených nákladov za požičané motorové vozidlo. Poukázal na rozhodnutie NS SR zo dňa 28.6.2016 sp. zn. 3 MCdo 3/2015 a rozsudok KS Bratislava 10Co/124/2017. Poisťovateľ je totiž povinný titulom nájmu náhradného vozidla uhradiť z povinného zmluvného poistenia iba škodu, ktorej zodpovedá nájomné vynaložené účelne a v primeranej dĺžke trvania nájmu. Ak si tak poškodený neúčelne prenajme náhradné vozidlo (ako v tomto prípade) alebo vlastným zavinením zvolí prenájom náhradného motorového vozidla, ktorého cena je neprimeraná (predražená) oproti prenájmu totožných motorových vozidiel v iných autopožičovniach, nepatrí mu nárok na náhradu takejto škody. Ak by akceptovali názor žalobcu, že žalovaný je povinný nahradiť poškodenému akékoľvek výdavky vzniknuté v súvislosti s poistnou udalosťou, tak by sme aprobovali záver, podľa ktorého by dochádzalo k zneužívaniu škodovej udalosti na „bezplatný prenájom“ iného vozidla. Takýmto konaním by sa iba „umelo“ navyšovali náklady za prenájom náhradného motorového vozidla, a teda výška škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, ktorú má žalovaný (ako poisťovateľ) uhradiť, čo je neakceptovateľné. O to viac, že poškodený využíva de facto bezplatný nájom náhradného vozidla a v jeho majetkovej sfére nedochádza z tohto žiadnej škody (o tom svedčí samotný právny vzťah medzi ním a žalobcom, keďže na žalobcu postúpi pohľadávku v žalobcom určenej / fakturovanej výške). Navyše, je povinnosťou poškodeného preukázať, že si náhradné vozidlo požičal účelne. Musí preukázať, prečo, a z akého dôvodu bol nútený prenajať si náhradné vozidlo. Žalovaný v tejto súvislosti legitímne poukázal na objektívne skutočnosti, ktoré vedú k záveru o tom, že náklady za nájom náhradného vozidla nemožno v prejednávanej veci považovať za účelné. Pri účelnosti nákladov je totiž potrebné vychádzať z časového a z cenového hľadiska. Časové hľadisko zohľadňuje celkovú dobu trvania nájmu. Cenové hľadisko zohľadňuje primeranosť jednotkovej ceny za prenájom vozidla. Účelnosť nákladov sa striktnie kvalifikuje v každom individuálnom prípade. Posúdenie, či náklady na nájom náhradného vozidla boli vynaložené nutne a účelne, závisí najmä od ceny prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase. Za obvyklú cenu nemožno považovať výlučne cenu najlacnejšej, ani najdrahšej autopožičovne. Za primeranú dennú sadzbu nájomného sa vo všeobecnosti považuje priemerná trhovú sadzbu denného prenájmu vozidla v

danom regiónu. Na trhu v rozhodnom období sa pohybovala sadzba denného nájomného za požičanie automobilu rovnakej kategórie ako poškodené vozidlo v priemere vo výške 37,20 eur s DPH, ako už uviedol v odpore. Žalobcom uplatnená cena náhradného vozidla zjavne prevyšuje priemerné ceny iných požičovní za nájom vozidla rovnakej kategórie, ako bolo poškodené pri poistnej udalosti. Žalobca sa odvoláva na výšku cien denného nájmu porovnateľných motorových vozidiel cenníkmi z dvoch autopožičovní. Účelovo však poukazuje na dennú sadzbu nájomného určeného pre najnižší možný počet dní nájmu (na podklade cenníka požičovne Prenajmi si ma poukazuje na cenu za 1 deň prenájmu vozidla a na podklade cenníka spoločnosti SetCar, a.s. poukazuje na cenu za prenájom vozidla v dĺžke 1 až 10 dní), čím sa snaží navodiť dojem o vyššej sume dennej sadzby prenájmu vozidla. Vo všeobecnosti platí, že čím je nižší počet dní prenájmu motorového vozidla, tým je vyššia denná sadzba nájomného. V danom prípade doba nájmu predstavovala až 36 dní. Cenníky predložené žalovaným sú hodnoverné a preukazujúce pravdivosť jeho likvidačného stanoviska. Škoda spočívajúca v neprimeranom rozdieli medzi fakturovanou sadzbou a primeranou sadzbou, bola preto odôvodnene vyhodnotená ako nemajúca príčinnú súvislosť s poistnou udalosťou. V časti oprávnenej dĺžky nájmu náhradného vozidla žalovaný poukazuje na to, že nie je podstatné, kedy si poškodený prevzal svoje vozidlo z autoservisu. Naopak, dôležité je posudzovať objektívne kritériá, tzn. kedy najskôr bol poškodený oprávnený vyzdvihnúť si svoje vozidlo z autoservisu. Týmto dňom je deň dodania služby spočívajúcej v ukončení opráv poškodeného vozidla. Dôvod na trvanie prenájmu náhradného motorového vozidla po ukončení opráv poškodeného motorového vozidla nebol daný a prenájom náhradného vozidla za deň 8.12.2022 nebol nevyhnutný a opodstatnený. Na uvedenom závere nič nemení ani to, že vozidlo bolo v servise do údajného doručenia krycieho listu zo strany poisťovne. Z uvedeného je tak zrejmé, že za dôvodný možno v prejednávanej veci považovať nájom iba do dňa ukončenia opravy vozidla, ktorý je totožný s dňom vystavenia faktúry (v danom prípade 7.12.2022). Rovnako je nevyhnutné zohľadniť, že za čas používania náhradného vozidla nedochádza k opotrebovaniu vozidla poškodeného. Ak by však poškodený so svojim vozidlom prešiel rovnakú vzdialenosť ako s náhradným vozidlom, hodnota jeho vozidla by sa znížila v dôsledku amortizácie. Túto skutočnosť je nevyhnutné zohľadniť pri určovaní rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov na nájom náhradného vozidla. Žalovaný preto krátil poistné plnenie o sumu zodpovedajúcu nákladom, ktoré by poškodenému vznikli používaním vlastného vozidla, ak by nedošlo k jeho poškodeniu pri poistnej udalosti. V časti uplatneného poplatku za pristavenie vozidla poukázal na rozsudok KS v Žiline z 28.02.2022 sp. zn. 10Co/95/202, ktorý takýto poplatok nepovažuje za účelne fakturovaný náklad spojený s nájomom náhradného vozidla. Pokiaľ ide o úrok z omeškania uviedol, že žalovaný je poisťovateľom, vznik škody na strane poškodeného nespôsobil a ani za ňu nezodpovedá. Nie je teda škodcom resp. dlžníkom v zmysle uplatneného občianskoprávneho nároku. Medzi žalobcom a žalovaným nie je daný priamy zodpovednostný právny vzťah. Za škodu zodpovedá osoba, ktorá ju zavinila (§ 420 OZ), a ten, koho objektívna zodpovednosť je daná zákonom (§ 427 OZ). Žalovaný poisťovateľ je osobou, proti ktorej môže poškodený uplatniť svoj nárok (§ 15 ods. 1 zákona o PZP), keďže z poistného vzťahu medzi osobou zodpovednou za vznik škody a žalovaným poisťovateľom vyplýva záväzok poisťovateľa nahradiť za neho poškodenému škodu (§ 4 ods. 2 zákona o PZP). Právnym dôvodom plnenia žalovaného nie je zodpovednosť za škodu, ale povinné zmluvné poistenie; v prenesenom význame poistná zmluva resp. jej obsah. Priamo zo znenia § 15 ods. 1 zákona o PZP vyplýva, že poškodený si môže proti poisťovateľovi uplatniť iba nárok na náhradu škody, a teda nie aj relatívne samostatný nárok na zákonné úroky z omeškania. To korešponduje aj so znením § 4 ods. 2 zákona PZP, ktorý vymedzuje rozsah poistného krytia a z ktorého ani pri extenzívnom výklade nevyplýva, že by mal poisťovateľ poškodenému nahradiť aj úroky z omeškania, ktoré vznikli v dôsledku omeškania škodcu s plnením. Aj vzhľadom na vyššie uvedené argumenty má zákon o PZP osobitnú úpravu vzniku nároku poškodeného na úroky z omeškania v § 11 ods. 8 a vzniku povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie poškodenému v § 11 ods. 7. Pokiaľ teda nenastanú voči poisťovateľovi podmienky vymedzené v § 11 ods. 7 alebo 8 zákona o PZP, nemožno konštatovať jeho omeškanie s plnením a tým ani vznik nároku na zákonné úroky z omeškania. Žiadal žalobu zamietnuť.

7. Žalobca v písomnom vyjadrení z 15.12.2023 uviedol, že trvá na žalobe. K vyjadreniu žalobcu uviedol, žalobca si v tomto konaní neuplatňuje akékoľvek výdavky a ani neprezentoval názor, že žalovaný má povinnosť uhradiť akékoľvek výdavky poškodeného, preto sa takáto formulácia javí ako zavádzajúca a účelová. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje len skutočnú škodu, ktorá vznikla poškodenému v súvislosti so škodovou udalosťou zapríčinenou klientom žalovaného, za ktorú žalovaný priamo zodpovedá, jej dôvodnosť a účelnosť vyplýva z predložených listinných dôkazov a zodpovednosť žalovaného, ktorá mu vyplýva priamo z povinného zmluvného poistenia nemožno vylúčiť, resp. obmedziť len do jemu vyhovujúcej miery. Rozhodujúcou skutočnosťou v tomto smere je práve fakt, že pokiaľ by klient žalovaného nezavinil dopravnú nehodu, nedošlo by ku škode na vozidle, nutnosti opravy

v servise, ktorého podmienky bol poškodený povinný akceptovať a v konečnom dôsledku by nebol nutný prenájom náhradného vozidla po dobu, po ktorú bol poškodený vylúčený z užívania predmetu svojho vlastníctva. Preto naďalej trvá na dôvodnosti uplatneného nároku a náklady na prenájom náhradného vozidla považuje za účelné až do dňa 08.12.2022. Zdôraznil, že poškodený si riadne splnil všetky povinnosti za účelom včasného a okamžitého uplatnenia nároku na náhradu škody v súvislosti so škodovou udalosťou, a to ako vo vzťahu k žalovanému, tak aj voči autoservisu. Odovzdaním poškodeného vozidla do autoservisu sa končí akákoľvek súčinnosť poškodeného s poisťovňou a túto v plnej miere preberá autoservis, ktorému je poisťovňa zaviazaná plniť za vykonanie opravy, a to buď doručením krycieho listu resp. poskytnutím poistného plnenia. Uviedol, že autoservis TORNO, s.r.o. nie je zmluvným partnerom žalovaného. Vzhľadom k tomu nebolo vydanie motorového vozidla po oprave z autoservisu viazané na vystavenie krycieho listu, pričom podľa potvrdenia autoservisu bolo opravené vozidlo odovzdané jeho držiteľovi bezodkladne po ukončení opravy dňa 08.12.2022. Nie je relevantné náhradu za predmetnú škodu nepriznať za obdobie, počas ktorého sa vozidlo poškodeného preukázateľne nachádzalo v autoservise, a ktorého dĺžku nijako nezapríčinil alebo neovplyvnil poškodený, a to nasledujúce po dátume vykonania opravy odvodenom z faktúry predstavujúcej výzvu na zaplatenie (účtovný doklad). Je to totiž práve poškodený, ktorý bol proti svojej vôli vylúčený z možnosti užívania vlastného motorového vozidla a ktorému je objektívne, resp. mimo jeho vplyvu, umožnené opravené vozidlo užívať až na základe jeho vydania autoservisom. Pokiaľ ide o fakturovanú výšku denného nájomného, poukazuje na rozsiahlu judikatúru slovenských súdov v skutkovo a právne rovnakých veciach, ktorou je jednoznačne ustálené, že v takomto prípade poškodený nie je povinný zisťovať si ceny na trhu a hľadať tak najlacnejšiu požičovňu resp. najlacnejšie motorové vozidlo. Z hľadiska posúdenia nutnosti a účelnosti je podstatné iba to, či výška denného nájomného výrazne neprekračuje výšku obvyklej ceny prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase za porovnateľné osobné motorové vozidlo, pričom žalobcom fakturované denné nájomné bolo v súlade s uvedenými kritériami. Nutnosť a účelnosť vynaloženia finančných prostriedkov na nájom za dobu opravy vyplýva práve zo skutočnosti, že tieto by nevznikli, keby poškodený mohol používať svoje vlastné vozidlo. V dôsledku škodovej udalosti bol poškodený vylúčený z možnosti používať svoje vlastné motorové vozidlo a tento stav rovnocenne riešil nájomom náhradného vozidla počas obdobia, keď vozidlo bolo v oprave. Poškodený si v príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou zapožičal náhradné motorové vozidlo a žalobca dostatočne vysvetlil a preukázal účelnosť požičania náhradného motorového vozidla za obdobie, za ktoré sa žalobca domáha nároku na náhradu škody. Nepriaznivost' stavu, do ktorého sa poškodený dostal z dôvodu protiprávneho konania klienta žalovaného, nemožno u poškodeného umocňovať jeho neprimeraným zaťažovaním v tom, aby hľadal opravovňu s najväčšou rýchlosťou opravy alebo cenovo najvýhodnejšiu požičovňu vozidiel. Takýmto prístupom by bol poškodený neprimerane a aj nedôvodne zaťažovaný, keďže už stav poškodenia jeho vozidla dopravnou nehodou je záťažovým a výrazne obmedzujúcim stavom pre poškodeného.

8. Žalobca v konaní predložil nasledovné listiny: Zmluva o nájme č.XXX/XXXX zo dňa 03.11.2022, Potvrdenie autoservisu o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla zo dňa 08.12.2022, Protokol o prenájme motorového vozidla č.XXX/XXXX, Čestné prehlásenie poškodeného zo dňa 08.12.2022, faktúru Č.. XXXXXXXX splatnú dňa 23.12.2022, Zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 08.12.2022, Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 08.12.2022, Uplatnenie náhrady škody z postúpenej pohľadávky zo dňa 08.12.2022, Oznámenie o poskytnutí poistného plnenia zo dňa 08.02.2023, Doklad o úhrade zo dňa 31.01.2023, Mailové oznámenie zo dňa 09.12.2022, Oznámenie o poskytnutí poistného plnenia, Potvrdenia o bežnej obchodnej praxi, Cenník - Prenajmi si ma, Cenník spoločnosti SetCar, a.s.

9. Žalovaný v konaní predložil nasledovné listiny: oznámenie o poistnom plnení zo dňa 08.02.2023, cenníky, faktúra Č.. XXXXXXXX zo dňa 7.12.2022, výpočet nákladov, THS1 a THS2, stanovisko NBS.

10. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej „zákon o PZP“) poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

11. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona o PZP poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí.

12. Podľa § 4 ods. 4 zákona o PZP poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

13. Podľa § 11 ods. 6 zákona o PZP poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný, b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

14. Podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

15. Podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

16. Podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

17. Podľa § 427 ods. 1 OZ fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

18. Podľa § 427 ods. 2 OZ rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

19. Podľa § 442 ods. 1, ods. 2, ods. 3 OZ uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Pri škode spôsobenej niektorým trestným činom korupcie sa uhrádza aj nemajetková ujma v peniazoch. Škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

20. Podľa § 524 OZ ods. 1 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. Podľa odseku 2 s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

21. Podľa § 525 OZ ods. 1 postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

22. Podľa § 525 ods. 2 OZ nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

23. Podľa § 529 ods. 1 OZ námietky proti pohľadávke, ktoré mohol dlžník uplatniť v čase postúpenia, mu zostávajú zachované i po postúpení pohľadávky.

24. Podľa § 517 ods. 1 a 2 OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak k ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

25. Podľa § 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

26. S poukazom na vykonané dokazovanie a citované zákonné ustanovenia súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná.

27. Žalobca sa podanou žalobou domáha nároku na zaplatenie sumy eur titulom náhrady škody, ktoré mu vznikli vo forme účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla podobu opravy motorového vozidla poškodeného, v dôsledku škodovej udalosti zapríčinennej klientom žalovaného. Náhradu škody si žalobca uplatnil u žalovaného listom zo dňa 08.12.2022.

28. V konaní nebolo sporné, že dopravná nehoda sa stala dňa v dôsledku prevádzky motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovaného. Sporným nebola ani tá skutočnosť, že v nadväznosti na vykonanie opravy poškodeného motorového vozidla poškodený uzavrel zmluvu o nájme dopravného prostriedku č.XXX/XXXX zo dňa 03.11.2022, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému motorové vozidlo značky Volkswagen T-Cross. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. XXXXXXXX zo dňa 08.12.2023, splatnú dňa 23.12.2022, na sumu 1 314,88 eur bez DPH, predmetom ktorej bol nájom v rozsahu 36 dní a jednorazový príspevok za pristavenie a prevzatie vozidla vo výške 30 eur bez DPH. Cena prenájmu náhradného vozidla za jeden

deň bola 35,83 eur bez DPH(43 eur s DPH). Náhradu škody si žalobca uplatnil u žalovaného listom zo dňa 08.12.2022, a spolu s uplatnením nároku na náhrady škody oznámil žalovanému aj postúpenie pohľadávky z postupcu na postupníka (žalobcu). Žalovaný mu listom zo dňa 08.02.2023 oznámil vybavenie poisťnej udalosti a poskytnutie poisťného plnenia za zapožičanie náhradného vozidla za 35 dní prenájmu náhradného vozidla a účtovanou sadzbou denného nájomného vo výške 37,20 eur s DPH, nepriznanie nákladov rozdielu na nájom náhradného vozidla, nepriznanie nákladov za nájom náhradného vozidla za 1 deň, nepriznanie poplatku za pristavenie vozidla a odpočítal náklady vo výške 112,44 eur, ktoré by vznikli poškodenému použitím vlastného vozidla. Celkom žalovaný vyplatil žalobcovi sumu 1 189,42 eur, nepriznaný rozdiel je vo výške 388,44 eur.

29. Súd predovšetkým uvádza, že žalobca si svoj nárok uplatnil na základe zmluvy o postúpení žalovanej pohľadávky t.j. preukázal svoju aktívnu vecnú legitimitáciu na podanie žaloby a žalovaný je subjektom zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktoré bolo povinne zmluvne poistené u žalovaného, a preto je v konaní pasívne vecne legitimovaný, čo nebolo v konaní taktiež sporné.

30. Žalovaný v spore namietal dennú sadzbu nájomného za náhradné vozidlo, keď uznal len dennú sadzbu vo výške 37, 20 eur s DPH a nie 43 eur s DPH , ďalej nepriznal sumu nákladov na nájom za náhradné vozidlo za 1 deň a to za 08.12.2022, nakoľko ju nepovažoval za nevyhnutnú a účelnú. Sporným bolo aj nepriznanie nároku na náhradu škody v sume 112,44 eur ako prevádzkových nákladov poškodeného vozidla počas doby nájmu a nepriznanie poplatku za pristavenie vozidla vo výške 30 eur. Žalovaný namietal aj uplatňovanie úrokov z omeškania žalobcom.

31. Predovšetkým súd uvádza, že skutočnou škodou , ktorá vzniká v súvislosti s poškodením motorového vozidla poškodenému, sú nielen prípady zmenšenia majetku, ale i prípady potreby vynaloženia nákladov v príčinnej súvislosti so vznikom škody. V prejednávanej veci nebolo sporné, že poškodený prišiel v dôsledku poškodenia a opravy svojho motorového vozidla o možnosť užívať svoje vlastné motorové vozidlo v dôsledku škodovej udalosti zavinenej klientom žalovaného a musel si vypožičať náhradné vozidlo. Z ustálenej judikatúry vyplýva, že poškodený má nárok na náhradné vozidlo len za podmienky, ak je jeho zapožičanie nevyhnutne potrebné a zároveň, že náklady na takéto zapožičanie sú vynaložené nutne a účelne. Objektívnosť potreby náhradného motorového vozidla nebola v spore spochybnená a vyjadril ju žalovaný aj tým, že časť týchto nákladov poškodenému resp. žalobcovi preplatil. Účelnosť vynaložených nákladov na zabezpečenie náhradného motorového vozidla súvisí so zabezpečením súkromných alebo pracovných potrieb v takom rozsahu, v akom na ich zabezpečenie bolo používané motorové vozidlo. Možnosť využitia náhradného vozidla počas opravy vlastného motorového vozidla je formou určitej kompenzácie za škodu spôsobenú na vozidle poškodeného. Náhrada nákladov za požičanie náhradného motorového vozidla reparuje poškodenému stav, keď nemohol z titulu poisťnej udalosti, ktorú nezavinil , používať vlastné motorové vozidlo.

32. Súd sa nestotožnil s námietkou žalovaného, ktorý nájom náhradného vozidla za 08.12.2022 (1 deň) považoval za neúčelný, nakoľko k vystaveniu faktúry za opravu poškodeného vozidla došlo dňa 07.12.2022. Súd zdôrazňuje, že ako vyplýva z vykonaného dokazovania, poškodený si náhradné vozidlo požičal iba na obdobie, kedy sa jeho poškodené vozidlo nachádzalo v servise, pričom poškodený dĺžku opravy ovplyvniť nemohol. Podľa názoru súdu za opodstatnenú dobu prenájmu náhradného vozidla je potrebné považovať dobu do vybavenia poisťnej udalosti v rozsahu náhrady nákladov za opravu poškodeného vozidla, pričom táto poisťná udalosť je v zmysle § 11 ods. 6 a 7 zákona o PZP vybavená skončením šetrenia, oznámením výšky poisťného plnenia poškodenému a poskytnutím plnenia v zákonom stanovenej lehote. V prípade opravy poškodeného vozidla autoservis po vykonaní opravy vydá vozidlo až po zaplatení ceny opravy , alebo je možné (v prípade platného PZP) požiadať poisťovňu o vydanie krycieho listu preukazujúceho „prísľub“ poisťovne, že opravu vozidla zaplatí. Uvedená obchodná zvyklosť autoservisov je všeobecne známa, a vyplýva aj zo žalobcom predložených potvrdení o bežnej obchodnej praxi. Poškodený v prípade platnej poisťenej zmluvy využije možnosť poskytnutia záruky poisťovne uhradiť cenu opravy vo forme krycieho listu (nemožno nútiť poškodeného aby sám zaplatil cenu opravy a následne uplatnil nárok u poisťovne). Nie je bez významu, že pokiaľ nie je faktúra za opravu servisu uhradená, poškodený nemôže svoje vozidlo užívať a jeho obmedzenie spôsobené poisťnou udalosťou stále trvá. Poškodený navyše ani nemusí disponovať v deň vystavenie faktúry finančnou čiastkou potrebnou na jej úhradu, prípadne sa faktúra za opravu ešte nemusí ani dostať do sféry jeho dispozície. Ukončením nájmu v deň vystavenia faktúry a odovzdaním náhradného vozidla by sa poškodený dostal do situácie, že zostane prakticky bez vozidla až do ukončenia likvidácie. V prejednávanej veci nebolo ničím žalovaným preukázané, že momentom vystavenia faktúry za opravu zo strany servisu si mohol poškodený vozidlo prevziať a užívať ho a nájom náhradného motorového vozidla mohol byť v deň vystavenia faktúry ukončený, alebo žeby poškodený svojvoľne dobu nájmu úmyselne

alebo z nedbanlivosti predlžil svojim úmyselným konaním alebo nedbanlivosťou. Poškodený ukončil nájom náhradného vozidla dňom nasledujúcim t.j. fakticky bezprostredne po vystavení faktúry. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na mailového oznámenia žalovaného autoservisu o odoslaní platby dňa 09.12.2023. (čl. 362) . Z uvedeného je preukázané tvrdenie žalobcu, že poškodený si vozidlo vyzdvihol bezodkladne, a to 1 deň po ukončení opravy poškodeného vozidla, resp. 1 deň pred poskytnutím plnenia za opravu poškodeného vozidla autoservisu. Preto súd považuje za účelnú dobu nájmu náhradného vozidla čas od prijatia vozidla do opravy až do času jeho vydania poškodenému t.j. od 03.11.2022 do 08.12.2022 Vzhľadom na uvedené považuje súd za účelné aj náklady poškodeného za nájom náhradného vozidla za deň 08.12.2022.

33. Žalovaný v spore namietal dennú sadzbu nájomného za náhradné vozidlo, keď uznal len nárok na dennú sadzbu vo výške 37, 20 eur s DPH a nie 43 eur s DPH dôvodiac, že pri stanovení dennej sadzby nájomného vo výške 37,20 s DPH eur došiel na základe náhodne vybraných cenníkov autopožičovní v danej lokalite a v rozhodnom čase za požičanie rovnakého vozidla ako poškodený automobil (Peugeot 3008): (FranceTech 38,40 eur s DPH, Marco Car 36,-eur s DPH), ktoré spriemeroval. priemer: 37,20 eur s DPH. Považoval žalobcom uplatnenú cenu nájmu náhradného vozidla vo výške 43 eur za prevyšujúcu priemerné ceny iných požičovní za nájom totožného vozidla poškodenému vozidlu. Žalobca dôvodil, že uplatnená denná sadzba je primeraná a predložil prehľad cien denného nájmu porovnateľných vozidiel v regióne v danom čase. Namietal žalovaným predložené 2 cenové z autopožičovne Francetech, ktorá pôsobí v Bratislave, Nitre a Košiciach a z autopožičovne Marcocar, ktorá pôsobí v Košiciach, sú pre tento prípad bezpredmetné, nakoľko nezohľadňujú cenu za obdobné motorové vozidlo v danom regióne.

34. K namietanej výške uplatnenej dennej sadzby súd uvádza, že sa stotožnil s argumentáciou žalobcu, že poškodený nemá nijakú právnu povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode hľadať najlacnejšiu požičovňu alebo podrobne skúmať a porovnávať iné poisťné podmienky, ktorými sa riadi požičiavanie automobilov u jednotlivých poisťovní a že skutočnou škodou je nájomné za prenajaté porovnateľné motorové vozidlo v danom mieste a čase. Poškodený podľa názoru súdu totiž nijako nezavinil skutočnosť, že jeho motorové vozidlo používať a potrebuje náhradné vozidlo. Súd považuje za dôvodnú aj námietku žalobcu, že žalovaným predložené cenové ponuky autopožičovní sú z iných regiónov. Navyše súd zdôrazňuje, že rozdiel medzi podľa žalovaného primeranou sumou denného nájmu náhradného vozidla vo výške 37,20 eur s DPH a sumou za ktorú si prenajal náhradné vozidlo poškodený 43 eur s DPH je iba 5,80 eur. V žiadnom prípade sa teda nejedná o excés, ktorým by bol predražený (neprimeraný) denný nájom náhradného vozidla napr. niekoľkonásobne vyšší ako sumy uvádzané samotným žalovaným, ktorá skutočnosť by mohla eventuálne viesť k úvahe o účelnosti vynaloženej sumy na nájom náhradného vozidla. S poukazom na vyššie uvedené súd uzavrel, že sumu 43 eur s DPH, uplatnenú za denný nájom náhradného vozidla možno v danom prípade pri danej kategórii motorového vozidla vyhodnotiť za primeranú a obvyklú výšku dennej sadzby nájmu. Preto nepovažuje jej krátenie zo strany žalovaného za opodstatnené.

35. Súd sa stotožnil aj s argumentáciou žalobcu ohľadne toho, že poplatok za pristavenie motorového vozidla, ktorý bol zmluvne dojednaný medzi žalobcom a poškodeným v zmluve o nájme náhradného vozidla, predstavuje náklady, ktoré vznikli v priamej príčinnej súvislosti s poisťnou udalosťou, v dôsledku ktorej vznikla škoda na vozidle. Ide o náklad, ktorý je vynaložený poškodeným vzhľadom na vznik škody na havarovanom motorovom vozidle. Vynaložené náklady na tento poplatok predstavujú spolu s nájomným za náhradné motorové vozidlo skutočné náklady, ktoré vznikli poškodenému ako dôsledok poškodenia jeho motorového vozidla klientom žalovaného a predstavujú skutočnú škodu, ktorá mu vznikla. Preto ani krátenie poisťného plnenia o tento poplatok súd nepovažoval zo strany žalovaného za dôvodné.

36. Súd sa rovnako nestotožnil s názorom žalovaného, že poisťné plnenie je nutné krátiť o sumu 112, 44 eur, ktorá suma predstavuje podľa neho náklady, ktoré by poškodenému vznikli používaním vlastného motorového vozidla (tzv. prevádzkové náklady). Dôvodnosť tejto námietky v spore nijako nepreukázal. V konaní predložil svoj vlastný výpočet technickej hodnoty vozidla poškodeného pred a po škodovej udalosti a poukazyval na stanovisko NBS. Takýto odpočet nákladov považuje súd za absolútne nepreukázaný a nepodložený. V tejto súvislosti súd uvádza, že poškodený nijako nezavinil poškodenie svojho vozidla poisťcom žalovaného. Keby nedošlo k poškodeniu jeho vozidla, bol by používal vlastné, nepoškodené v dôsledku protiprávneho konania poisťenca žalovaného. Navyše súd akcentuje, že každé havarované motorové vozidlo aj po vykonaní opravy stráca na svojej všeobecnej hodnote, pretože je všeobecne známou skutočnosťou, že dopravnou nehodou poškodené, aj keď neskôr opravené motorové vozidlá, sa na trhu predávajú obtiažnejšie a za nižšiu cenu, ako vozidlá nehavarované t.j. majú nižšiu všeobecnú (trhovú) hodnotu (porovnaj napr. NS SR sp. zn. 2Obdo/48/2012 zo dňa 28.3.2013). Preto takýto výpočet (suma) nákladov poškodeného, spočívajúci v rozdielne technických hodnôt

motorového vozidla pred a po oprave nezodpovedá ani objektívnemu stanoveniu jeho všeobecnej hodnoty pred a po oprave, nakoľko nie je vôbec brané do úvahy kritérium (koeficient) predajnosti takéhoto havarovaného vozidla pred a po jeho oprave. S poukazom na uvedené súd krátenie poistného plnenia o sumu 112,44 eur považuje za nedôvodné.

37. S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti preto súd považuje nárok žalobcu voči žalovanému na zaplatenie sumy istiny vo výške 388,44 eur titulom náhrady škody za dôvodný v celom rozsahu. Preto súd zaviazal žalovanému na úhradu dlžnej sumy v uvedenej výške.

38. Žalobca si popri istine uplatnil aj zákonný úrok z omeškania .Pokiaľ ide o žalovaným namietané úroky z omeškania súd zastáva právny názor, že špecifické ustanovenie § 11 ods. 8 zákona o PZP sa vzťahuje v prípade nároku na vznik omeškania v dôsledku nesplnenia povinnosti poisťovateľa uvedenej v § 11 ods. 6 zákona o PZP, avšak v prípade porušenia povinnosti uvedenej v §11 ods.7 zákona o PZP je nutné aplikovať v prípade neposkytnutia poistného plnenia v plnom rozsahu v tam uvedenej lehote ustanovenie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.. Ustanovenie § 11 ods. 8 zákona o PZP, ktoré je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku lex specialis, nezbavuje poisťovateľa povinnosti platiť úroky z omeškania za oneskorenie plnenia a to aj v prípade, ak poisťovateľ splnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 zákona o PZP.

39. V prejednávanej veci je zrejmé, že žalovaný rozhodol o likvidácii poistnej udalosti dňa 08.02.2023 oznámením o poskytnutí poistného plnenia a 15 dňová lehota na plnenie mu uplynula dňa 23.02.2023. Odo dňa nasledujúceho t.j. od 24. 02.2023 sa žalovaný dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu. Preto súd zaviazal žalovaného na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8 % ročne od 24.02.2023 do zaplatenia z dlžnej sumy vo výške 388,44 eur v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.

40. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

41. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

42. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

43. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 Civilného sporového poriadku podľa zásady úspechu v spore tak, že v konaní plne úspešnému žalobcovi priznal proti neúspešnému žalovanému ej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

44. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný v stanovenej lehote dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na exekúciu.